

Forslag af Udvalget til § 5:

2det Stykke Linie 4—8. Fra: „har han“ til Stykkets Slutning udgaaer.

vedtoges uden Afstemning som Følge af Afstemningen over Endringsforslaget under Nr. 1.

Derpaa fattes Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse under Forhandling.

M. Sæge: Det er ikke forekommet mig nødvendigt at tage nogen Deel i Forhandlingerne over de Endringsforslag, der have været stillede til denne Lov, thi skjøndt der vel kunde være Ting, som jeg kunde have ønsket anderledes, har jeg dog ikke troet i saa Henseende at burde tage Ordet, da jeg betragter dette Lovforslag som en Forløber for større og lignende Skridt, hvorfor der i alt Fald er stor Rimelighed, men derimod skal jeg nu tillade mig nogle Bemærkninger, som jeg vilde ønske, at det ærede Thing vilde slutte sig til, inden denne Sag gaaer videre. Vi have uden en eneste Stemmes Modsigelse vedtaget og hde gjerne Regjeringen de Pengebidrag, som den har forlangt, hvilket ogsaa var Tilfældet i det sidst afholdte Rigsraad, hvor de forlangte 15 Millioner Rd. bleve eenstemmigt bevilgede; vi have ligeledes eenstemmigt bevilget alt det Mandskab, der er forlangt; vi have sluttet os til Regjeringen i dens Erklæringer om, at Krigen skal fortsættes med alle de Midler, der staae til Landets Raadighed, saalænge indtil Fjenden er forjaget; om alle disse Punkter har der været Eenstemmighed, men jeg formener ogsaa, at det, naar vi berebwillig give Alt, hvad der forlanges af os, er vigtigt, at Regjeringen — jeg sigter her navnlig til Krigsbestyrelsen — har vor fulde Tillid. Jeg skal dog sige til, at der foruden alt det, jeg her har nævnt, er en overordentlig stor Bevilling deri, at saameget Mandskab maa forlade sin hjemlige Dødt og nu er bestjæftiget med Sytser, som ikke indbringe Noget; det er et Tillæg til den store Udgift, Landet har og vil faae. 2det jeg nævner Krigsbestyrelsens Trang til at nyde hele vor Tillid, vil jeg strax bemærke, at jeg stoler paa, hvad den høitærede

Konseilspræsident har sagt, og jeg vil erklære, at hans alvorlige Villie til at ville fortsætte Krigen af yderste Evne er mig Borgen for, at dette ogsaa virkelig vil skee. — Jeg troer ikke, at man vil møde mig med den Indvending, at vi her ere saaledes indskrænkede, at en almindelig Omtale af det, der ligger os paa Hjerte, ikke skulde kunne finde Sted; thi hvis der skulde være nogen Tvivl i saa Henseende, vil jeg henholde mig til den høitærede Konseilspræsidents Uttringer Søndagen den 7de Februar, da han gav os den Meddelelse, som han fandt det rigtigt at give os. Deri siger nemlig den høitærede Minister, at Beslutninger og Begivenheder, som vi ikke nu kunne forklare os, ville blive oplyste, og at vi saalænge skulde staae os tiltaals; han siger endvidere, at for os, som sidde her og forhandle og overveie Fædrelandets Stilling og Skæbne, kunne alle nødvendige Oplysninger fremlægges, men efter Alt, hvad der er skeet, forekommer det mig nødvendigt; at vi nu af Regjeringen og navnlig af den høitærede Konseilspræsident faae de Oplysninger, som ifølge disse Uttringer kunne ventes, men som endnu mangle. Man siger om os Danste, at vi føle stærkt, men ikke varigt, men jeg troer dog, at Dannevirkestillingens Opgivelse endnu bliver følt med Sorg og Smerte; selv om denne Følelse ikke længer træder saa lydeligt frem, er den dog lige dyb og stærk. Det forekommer mig, at vi maae bede Regjeringen om Oplysninger om denne Sag, og at det ogsaa er i dens velforstaaede Interesse at give dem. Efter Alt, hvad der er bekendt og oplyst, have vi vistnok Alle ventet, at den Overgeneral, som tog denne skæbnesvangre Beslutning, vilde blive stillet for en Ret, for at hans Forhold kunde blive undersøgt; det kan ikke være hverken i denne Mands eller i Regjeringens eller i vor velforstaaede Interesse, at den Tragedie, vil jeg kalde det, der er opført for hele Landet, bliver staaende uforklaret; og det er endnu ikke oplyst, om det er ugrundet, hvad der er blevet sagt derom. Lad os f. Ex. faae at vide, om Overgeneralen har indmeldt til sin Overordnede, Krigsministeren, at hans Kræfter vare for smaa, altsaa Tropperne for saa til at holde Dannevirkestillingen; er det Tilfældet, da er det jo et væsentligt